

Κείμενο των 11 συλληφθέντων της παρέμβασης ενάντια στον “ξένιο δία” και τα κέντρα κράτησης μεταναστών/τριών

Όταν το Σάββατο 28/12/13 ξεκινήσαμε για μια πολιτική παρέμβαση σε σταθμούς του ησαπ ενάντια στα κρατικά πογκρόμ του “ξένιου δία” και τα κέντρα κράτησης μεταναστών/τριών γνωρίζαμε εξ’ αρχής ποιους έχουμε απέναντί μας. Ένα κράτος που διαρκώς ρέπει προς τον ολοκληρωτισμό και εφαρμόζει μια ρατσιστική μεταναστευτική πολιτική που διεξάγεται με όρους στρατιωτικής επιχείρησης. Μια αστυνομία, η οποία όχι μόνο απολαμβάνει νόμιμα υπερεξουσίες, αλλά έχει και το de facto δικαίωμα να υπερβαίνει το νόμο όπου και όποτε γουστάρει. Εκείνο το εκφασισμένο/ρατσιστικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, το οποίο, καθώς συντονίζεται με τις κρατικές πολιτικές, θεωρεί πως χωρίς κανένα κόστος μπορεί να λείει και να κάνει το οτιδήποτε ενάντια στους μετανάστες.

Γνωρίζαμε, επίσης, με ποιους και ποιες θέλουμε να συναντηθούμε. Εκείνους τους ανθρώπους που νιώθουν την ανάγκη της αντιπαράθεσης με τη βαρβαρότητα που εξαπλώνεται, όσο και αυτούς/ες που λόγω θέσης δέχονται με μεγαλύτερη ένταση τη βία της. Γι’ αυτό και μερικές συλλογικότητες της περιοχής και του ευρύτερου κέντρου αποφασίσαμε να συνδιοργανώσουμε μια σειρά ανάλογων παρεμβάσεων που καταλήγουν σε μια διαδήλωση στις 11/1/14. Γι’ αυτό φροντίσαμε τα κείμενα, οι αφίσες, τα τρικάρικια που είχαμε μαζί μας να είναι σε 7 διαφορετικές γλώσσες. Γι’ αυτό και επιλέξαμε τις πολυφυλετικές γειτονιές των πατησίων, του αγ. νικολάου, της βικτωρίας ως το πεδίο δράσης μας. Γειτονιές όπου καθημερινά διεξάγεται ένα πραγματικό ανθρωποκυνηγητό της αστυνομίας με στόχο τους μετανάστες και όπου η ιερή συμμαχία μπάτσοι-φασίστες-μαφία-ρατσιστικές επιτροπές κατοίκων έχει γράψει τις λαμπρότερες σελίδες της πρόσφατης ιστορίας της. Πογκρόμ, ρατσιστικές επιθέσεις, επέκταση της μαφίας, διαρκείς αστυνομικοί έλεγχοι, προσαγωγές και συλλήψεις με κριτήριο το χρώμα, βασανιστήρια στα τμήματα...

Εκείνο όμως που δεν γνωρίζαμε εκείνο το μεσημέρι ήταν ότι πολύ σύντομα εμείς οι ίδιοι/ες θα ερχόμασταν αντιμέτωποι/ες με αυτήν ακριβώς τη συνθήκη ενάντια στην οποία είχαμε αποφασίσει να δράσουμε, ότι μέσα σε λίγες ώρες θα τους συναντούσαμε σχεδόν όλους κατά πρόσωπο, εχθρούς και φίλους.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Στο σταθμό του αγ. νικολάου, καθώς εξελίσσεται η προπαγάνδισή της διαδήλωσης ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τις επιχειρήσεις του “ξένιου δία”, περίοικοι, γνωστοί για τη ρατσιστική τους δράση στην περιοχή, επιχειρούν να επιτεθούν αρχικά λεκτικά και στην συνέχεια με ξύλινο κοντάρι σε συντρόφους – προφανώς διαφωνώντας με το περιεχόμενο όσων μοιράζονταν – και αντιμετώπιζονται. Στην πλ. βικτωρίας ομάδες “δίας” και “δέλτα”, και ενώ συνεχίζεται το μοίρασμα, μας επιτίθενται και συλλαμβάνουν 12 άτομα, μεταξύ των οποίων και έναν άσχετο με την παρέμβαση, που περίμενε στην αποβάθρα το τρένο για τον πειραιά. Η σύλληψη εξελίσσεται με την γνωστή ευγένεια και τυπικότητα που χαρακτηρίζει τους έλληνες μπάτσους και οι 12 παίρνουμε το καράβι για τη ΓΑΔΑ. Μετά την πολύωρη παραμονή στο τμήμα “αντιμετώπισης ρατσιστικής βίας”, τις διαπιστεύσεις και την γλυκιά παρεούλα με τους μονοκύτταρους των “δίας” και “δέλτα” μας οδηγούν στην άσπρη τζαμαρία για αναγνώριση. Λίγο αργότερα μας ανακοινώνουν ότι έχουμε συλληφθεί. Αποτυπώματα, ξανά αναμονή και κοντά στα μεσάνυχτα οι δικηγόροι μας παρουσιάζουν το κοστουμάκι που πρόχειρα ράφτηκε για μας στα γραφεία της κρατικής ασφάλειας: κάμποσα κακουργήματα για όλους και κάποιοι αναγνωρισμένοι ως φυσικοί αυτουργοί της “απόπειρας βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης”. Η γελοιοότητα της όλης υπόθεσης απογειώνεται, όταν ανάμεσα στους αναγνωρισμένους από τα “θύματα” της επίθεσης βρίσκεται και ο άσχετος που περίμενε το τρένο.